

MAYOR ŞAHBAZOVUN "SƏMİMİLİYİ"

Mayor Şahbazov sahə müvəkkili kimi xidmət göstərdiyi ərazidə böyük hörmət qazanmışdı. Qəsəbədə böyükdən kiçiyədək hamının ona hörməti vardı. Bütün yığıncaqlara dəvət olunardı, ona həmişə məclislərin yuxarı başında yer göstərilirdi. O da cəmiyyətdə öz yerini bilirdi. Ağsaqqallara hörmət, kiçiklərə məhəbbət bəsləyər, gənclərin problemləri ilə yaxından maraqlanar, bir çətinlik olarsa köməyini əsirgəməzdi. Hər kəsin işinə yarımğa, hamıya nəsə bir kömək göstərməyə çalışmaq onda bir adət halını almışdı.

Hətta rayonun polis idarəsi rəisinin yanında da Şahbazovun sözü ötürdü. Bunun səbəbləri çox idi. Lakin bir əsas səbəb vardı: Şahbazovun sözü, nəinki təkcə özünün sahə müvəkkili olduğu ərazidə, eləcə də paytaxtın bu rayonunun bütün ərazisində həlledici olurdu. Küsülülərin barışdırılması, müəyyən narazılıq olan tərəflərin arasında dostluq münasibətlərinin bərqərar olunması məsələlərində, ictimai asayiş keşikçiləri ilə yerli sakinlər arasında, hərdənbir də olsa, nəsə bir sıxıntı yaşandıqda "başbilənlər" həmin andaca Şahbazova müraciət edərildilər. Hətta bıçaqlanma, avtoşluq, oğurluq və digər cinayət hadisələri də baş verdikdə o, bu problemin ən asan yolunu tapar, hər işi öz yoluna qoyardı. Onun sahə müvəkkili kimi çalışdığı ərazidə isə müxtəlif qanun pozuntuları olsa da, o, bütün bu işləri öz "yoluna" qoyar, nəticədə heç bir qanun pozuntusu rəsmi qeydə alınmazdı.

Həmin qəsəbədə Muxtar adlı bir nəfər kafedə işlədirdi. Necə deyərlər, kiçik sahibkar idi. İki-üç nəfər bu kafedə işlə təmin olunmuşdu və ailəsinə çörək pulunu məhz buradan aparırdı. Ərazidə yaşayan gənclər, pensiyaçı ahıllar boş vaxtlarını burada keçirirdilər. Onlar kafedə domino, nərd, şahmat oynayır, çay içir, necə deyərlər, işıqlı günlərini axşam qarantılığına çatdırırdılar. Yemək yeyən, spirtli

içki içənlər də olurdu.

Muxtar da ailəsinin dolanışığı xərcini buradan çıxarırdı, dövlətin vergilərini də vaxtlı-vaxtında ödəyirdi. Hamı Muxtarı qanacaqlı, halal birisi kimi tanıyırdı. Oturuşunu-duruşunu, böyük-kiçik yerini bilən Muxtarın qəsəbədə hörməti az deyildi və sahə müvəkkili Şahbazov ilə də arası yaxşı idi.

Bir gün, kafedə xeyli müştərinin olduğu vaxtda içəriyə dörd nəfər mülki paltarlı şəxs daxil oldu. Özlərini təqdim etdilər. Hüquq-mühafizə orqanı əməkdaşları olduqları onsuz da məlum idi. Onlar siqnal aldıklarını və kafedə yoxlama keçirəcəklərini bildirdilər. Muxtar arxayın idi ki, onun müəssisəsində heç nə tapa bilməzlər. Çünki o, heç bir şübhəli işlə məşğul olan deyil. Lakin hər ehtimalla qarşı işçilərinə tapşırırdı ki, göz-qulaq olsunlar, birdən onların özləri bir küncə-bucağa narkotikdən-zaddan nəsə bir şey atarlar və gəl sonra bunun altından çıx, görüm necə çıxacaqsan.

Xeyli axtarışdan sonra gələnlərin biri bərkəndən səsləndi:

-Tapdım! - Sonra da yoldaşlarını çağıraraq əlindəki yumru əşyanı onlara göstərdi. - Baxın, deməli siqnal doğru imiş.

Muxtar heç ömründə belə bir şey görməmişdi və indinin özündə də onun nə olduğunu bilmədi.

-Bu nədir? - deyər onlardan soruşdu. - Axı, mən onu birinci dəfədir ki, görürəm.

Muxtar çaşmış qalmışdı. Bu nədir? Onu burada kim gətirib? Axı, hər gün hər tərəf onun nəzarəti altında silinir, süpürülür, təmizlənir. Yəni bu göydən düşdü?!

-Fikrini polis idarəsində bildirərsən, yığış gedək. - Sözüünü eşidəndə Muxtar başa düşdü ki, artıq iş-işdən keçib, onu şantaj ediblər. Məsələ böyüyüb.

Elə bu vaxt xoşbəxtlikdən mayor Şahba-

zov kafenin qapısında göründü. Onu görən kimi Muxtar sanki bir qədər yüngülləşdi. Sahə müvəkkili gələnlərlə görüşdü, hadisənin mahiyyətini öyrənəndən sonra onlarla söhbət apardı. Danışılanlardan Muxtar yalnız tez-tez işlədilər "limonka" sözünü yadında saxlaya bildi. Sözün qıyası, Şahbazovun təsadüfən gəlib çıxması Muxtarın qanının arasına girdisə də, onu xeyli maddi ziyana da saldı.

"Qonaqlar" aldıqlarını alıb gedəndən sonra Muxtar mayor Şahbazovun qabağına bir çay-nik çay qoydu, özü də onunla qarşı-qarşıya oturub soruşdu:

-Ay başına dönüm, bir məni başa sal görüm, o ananasa oxşayan əşya nə idi? O necə bir qorxulu şeymiş ki, mənə bu qədər zərər vurdu?

-Yaxşı qurtardın. Gedib nəzir verərsən. - Gülümsəyən Şahbazov onu sakitləşdirməyə çalışdı. - Bəzən belə işlər də olur.

Sonra Şahbazov ona bugünkü hadisəyə bənzər bir əhvalat danışdı:

"Bir qədər əvvəl sənə söhbətidir. Tanışlarımdan birinin şəhərdə böyük bir mağazası var. Mağaza başdan-başa aztəpilan mallarla doludur. Qeyd edirəm ki, həmin mağaza da, onun sahibi də elə bu saatın özündə də fəaliyyətini davam etdirir. Tanışım bu əhvalatı mənə özü danışdı. Bir məsələni də deyim ki, sənə bu balaca kafənə baxma, haqqında söhbət açdığım ticarət obyektini hər oğul işlədə bilməz. Çünki elə bir mağazanı işlətmək üçün yuxarıda böyük bir adamın olsun gərək. Elə mənim tanışımın da yuxarıda yaxşı adamları var. Ona görə də tanışıma dəyib dolaşan olmur. Günlərin birində bir neçə nəfər, elə sənə kafənə girən kimi, onun obyektinə daxil olur. Tez qapılar bağlanır. Yoxlanış başlayır. Sənə kimdən deyim, tanışımın oğlundan. Həmin yeniyetmə bu gör-götür dünyasında doğulub, böyüyüb və tərbiyələndi. Sənə baxma. O saatdaca bunun qurama bir iş olduğunu anlayır. Odur ki, nə etməli olduğunu atasından tez anlayır, bir andaca, heç kəsin xəbəri olmadan telefona qaçır və doğma dayısına zəng edir ki, bəs, nə durmusan, tez özünü çatdır, belə bir

hadisə baş verib. Oğlanın dayısı, yəni ticarət obyektinin sahibinin qayını gələnlərin mənsub olduğu baş idarədə yaxşı vəzifədə işləyirmiş. Mağazada məsələ tam kulminasiya nöqtəsinə çatanda həmin şəxs içəriyə daxil olur və hadisələrə özü də müdaxilə edir. Yoxlanış keçirənlər hadisənin belə yol alacağını gözləmədiklərindən özlərini itirsələr də daha geriyə yolun olmadığını hiss edirlər və işin sonunu gözləmək qərarına gəlirlər. Sən demə, yoxlanış aparənlər mağazanı yoxlayarkən odlu silah - tapança tapıblarmış. Mağaza sahibinin qohumu olan vəzifə sahibi işini yaxşı bilən məmur kimi, ilk olaraq tapançanın kimə mənsub olduğunu, indiyədək onunla bir cinayətin törədilib-törədilmədiyini öyrənməsi məqsədilə tez özünün işlədiyi idarəyə məlumat verir və təbii ki, silahın nömrəsini də bildirməyi unutmur. Bir qədər keçdikdən sonra idarədən ona məlumat verirlər ki, silahla heç bir cinayət törədilməmişdir. Sonra isə tapançanın məxsus olduğu adamın adını da bildirirlər. Tapança mağazada yoxlama aparənlərin birinin tabel silahı imiş. Sən demə, gələnlər mağazanı yoxlayarkən silahı özləri ilə gizlicə rəflərin birinə atıblar və digəri də guya onu tapıb, qanunsuz silah saxlamaq bəhanəsilə mağaza sahibindən külli miqdarda pul qoparacaqlarmış. Mağaza sahibinin qohumunun qəfil gəlişi onların planını pozubmuş. Sonra nə olduğunu deyə bilmərəm...".

Sahə müvəkkilinin söylədiklərini təəccüblə dinləyən Muxtar çaşmış qalmışdı. Elə hey fikirləşirdi ki, həmin anda Şahbazov gəlib çıxmasaydı, görəsən onun taleyi necə olacaqdı? Allah onu haradan yetirdi? Görəsən, belə hadisələr tez-tezmi olur?

Mayor Şahbazov çoxdan pensiyaya çıxıb. O da vaxt keçirməyə tez-tez Muxtarın kafesinə gəlir. Oturub çay içə-içə köhnə zamanları, ötən günlərini xatırlayır, düşünür, düşünür...

Muxtar artıq ahıllaşsa da, hələ bir-iki il də işləmək, sonra isə yerini - yəni ictimai işə obyektini oğluna tapşırmaq niyyətindədir. Həyat isə gündən-günə təzələnərək, daha doğrusu təmizlənərək sürətlə irəliləyir.